

Frederick Douglass

**AMERİKALİ KÖLE
FREDERICK DOUGLASS'IN
YAŞAM ÖYKÜSÜ**

Türkçe Söyleyen

Selda Arıt

HERETİK

*AMERİKALI KÖLE FREDERICK DOUGLASS'IN
YAŞAM ÖYKÜSÜ*

Frederick Douglass

*Narrative of the Life of Frederick Douglass an American Slave
1845*

Heretik Yayınları: 104

ISBN: 978-605-9436-70-0

©2022 Heretik Basın Yayın

Tüm hakları saklıdır. Yayıncı izni olmadan kısmen de olsa fotokopi,
film, vb. elektronik ve mekanik yöntemlerle çoğaltılamaz.

1. Baskı: Ekim 2022, Ankara

Türkçe Söyleyen: Selda Arıt

Yayına Hazırlayan: Eren Kırmızıaltın

Redaksiyon: Eren Kırmızıaltın

Sayfa Düzeni ve Kapak: Ali İmren

Heretik Basın Yayın ve Organizasyon Tic. Ltd. Şti.

Aziziye Mahallesi, Kuloğlu Sok. 15/2, Çankaya, Ankara

Tel: +90 (312) 418 52 00 • Faks: +90 (312) 418 50 00

Sertifika No: 41952

İnternet Sitesi: heretik.com.tr

Twitter: twitter.com/heretikyayin

Instagram: instagram.com/heretikyayin

E-mail: info@heretik.com.tr

Bizim Büro Basım Evi Yayın ve Dağ. Hiz. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Zübeyde Hanım Mah. Sedef Cad. 6/A Altındağ/Ankara

Sertifika No: 42488

İÇİNDEKİLER

Önsöz	7
Birinci Bölüm.....	23
İkinci Bölüm	31
Üçüncü Bölüm	39
Dördüncü Bölüm	45
Beşinci Bölüm.....	51
Altıncı Bölüm.....	57
Yedinci Bölüm.....	61
Sekizinci Bölüm.....	69
Dokuzuncu Bölüm.....	77
Onuncu Bölüm.....	85
On Birinci Bölüm.....	125
Ek	143

Önsöz

1841 yılının Ağustos ayında, Nantucket'te, aşağıdaki Yaşam Öyküsü'nün yazarı Frederick Douglass ile tanışma mutluluğuna nail olduğum kölelik karşıtı bir kongreye katıldım. Kongrenin neredeyse bütün üyeleri için bir yabancıydı ama güneydeki esaretinden daha yeni kaçmayı başarmış ve köleyken haklarında az buçuk bir şeyler duymuş olduğu kölelik karşıtlarının ilkelerini ve eylem planlarını öğrenmeye duyduğu merakı iyice artmışken, o sıralar New Bedford'da ikamet ediyor olmasına rağmen böyle bir fırsat çıkınca katılmaya ikna oldu.

Ne kutlu bir olaydı! Korkunç esaretlerinden kurtulmaya can atan, kelepçelere vurulmuş milyonlarca kardeşi için kutlu! Hem zencilerin kurtuluşu hem de evrensel özgürlük davası için kutlu! Kurtarmak ve kutsamak adına şimdiden çok şey yaptığı doğduğu bu topraklar için kutlu! Çektiği tüm o ıstıraplar ve karakterinin faziletli yönlerinin yanı sıra esaret altındakilere duyduğu bağla onları her zaman yâd etmesi sayesinde güçlü bir şekilde sempatilerini ve sevgilerini kazandığı geniş arkadaş ve tanıdık çevresi için kutlu! Cumhuriyetimizin çeşitli yerlerinde, kölelik konusunda zihinlerini aydınlattığı, dokunaklı sözleriyle gözyaşlarına boğulan veya insanları köleleştirenlere karşı coşkulu belagatiyle haklı bir öfkeye kapılan kitleler için kutlu! Onu

hiç gecikmeden kamu yararı alanına soktuğu, “dünyamıza bir İNSAN örneği verdiği”¹, ruhunun uyuklayan enerjisini canlandırdığı ve kendisini zalimin sopasını kırıp ezilenleri özgür bırakmak gibi büyük bir işe adanmasını sağladığından dolayı bizzat Onun için de kutlu!

Kongredeki ilk konuşmasını, zihnimde uyandırdığı o olağanüstü duyguyu, tamamen şaşkınlığa uğrayan kalabalık dinleyici kitlesi üzerinde yarattığı güçlü etkiyi, isabetli sözlerini başından sonuna kadar takip eden o alkışları hiçbir zaman unutmuyacağım. Sanırım kölelikten hiç o anki kadar yoğun bir şekilde nefret etmemiştim. Köleliğin, kurbanlarının mükemmel tabiatına zerk ettiği o muazzam öfkeye dair algım her zamankinden çok daha netleşmişti. İşte oradaydı; tüm endamıyla etkili ve kati, engin bir zekâ bahşedilmiş biri; doğal belagatiyle bir dahi, ruhen ise açıkça “meleklerden bir tık daha düşük yaratılmış”. Lakin O, bir köle, evet kaçak bir köle. Amerikan topraklarında, Tanrı aşkına ya da insaniyet namına, O’na her ne pahasına olursa olsun dostça davranacak tek bir beyaz insanın bile bulunabileceğine inanamayıp güvenliği için korkuyor! Entelektüel ve ahlaki bir varlık olarak üstün becerilere sahip; O’nu toplum için bir cevher ve ırkı için ise bir nimet haline getirmeye nispeten küçücük bir katkıdan başka hiçbir şeye ihtiyacı yok. Kısaca, ülkenin kanunları, halkın sesi, köle kanununun hükümlerine göre, yalnızca bir parça eşya, bir yük hayvanı, menkul bir maldan ibaret!

1 Türkçe Söyleyen Notu (T.S.N): Shakespeare’in Hamlet oyunundan bir tirada gönderme. “... Her tanrı kendinden bir şey katmış ona sanki, Bir insan örneği verir gibi dünyamıza. Bu insan senin kocandı. Şimdi ötekine bak, ...”

Bay Douglass'ı Kongreye hitap etmesi için New Bedford'dan sevgili bir dostu ikna etti. Kendisini böyle alışılmadık bir konumda bulan hassas birinin hissedebileceği gibi kürsüye çıkarken müteredit ve mahcuptu. Cehaletinden dolayı kendisini mazur görmelerini isteyip, köleliğin insan aklı ve yüreği için yetersiz bir okul olduğunu dinleyicilere hatırlattıktan sonra, bir köle olarak bizzat yaşadığı bazı hadiseleri anlatmaya başladı ve konuşması boyunca pek çok yüce görüşü ve heyecan verici düşünceyi dile getirdi. O yerine geçer geçmez, umut ve hayranlıkla ayağa kalkarak, devrimci kişiliğiyle ünlü PATRICK HENRY'nin² bile özgürlük davasında, az önce o kaçak kölenin ağzından dinlediğimizden daha dokunaklı bir konuşma yapmadığını ilan ettim. O zaman buna inanıyordum, şimdi de inanıyorum. Kuzeyde, hatta Hacıların³ toprakları olan Massachusetts'te devrimci atalarımızın torunları arasında bile bu kendi kendini özgürlüğe kavuşturmuş genç adamı çevreleyen tehlikeleri izleyicilere hatırlattım ve onlara, -ister yasal isterse yasadışı olarak, ister anayasaya uygun olarak isterse uygun olmadan- O'nun köleliğe geri döndürülmesine izin verip vermeyeceklerini sordum. Cevapları, oybirliğiyle ve gürleyen bir sesle "HAYIR!" oldu. "Eski Körfez Eyale-

2 T.S.N.: Patrick Henry: Virginia'nın bağımsızlık mücadelesi döneminde etkili bir hatip olarak tanınan Amerikalı avukat, Güneyli çiftlik sahibi ve politikacı. Amerika Birleşik Devletleri'nin kurucu babalarından biri olarak bağımsızlık ilanından sonra iki kez Virginia valiliği görevinde bulunmuştur.

3 T.S.N.: Hacılar veya Hacı Atalar, Mayflower gemisiyle Kuzey Amerika'ya gelen ve Massachusetts'te Plymouth Kolonisi'ni kuran İngiliz yerleşimcilerdir.

ti'nin⁴ bir sakini olarak bu kardeşimizin imdadına yetişip onu koruyacak mısınız?" diye sordum. "EVET!" diye bağır-
dı bütün kitle. O kadar sarsıcı bir enerjiyle bağırıyorlar ki, Mason-Dixon⁵ hattının güneyindeki acımasız zorbalara, bu güçlü duygu patlamasını duymuş ve bunu, cevabı verenler namına, yolunu şaşırana asla ihanet etmeyip toplumda dışlananları saklayacakları ve tüm bunların sonuçlarına katlanacaklarına dair yenilmez bir kararlılığın vaadi olarak kabul etmiş olabilir.

Zihnimde hemen beliren düşünce, Bay DOUGLASS zamanını ve yeteneklerini kölelik karşıtı girişimin tanıtımına adamaya ikna edilebilirse, bunun çok etkili bir itici güç olacağı ve aynı zamanda kuzeyin siyah bir tene karşı önyargısına çarpıcı bir darbe indireceği oldu. Buna binaen, onun durumundaki bir kişi için çok müstesna ve sorumluluk gerektiren bir işe koyulmayı göze alabilmesi için zihnine umut ve cesaret aşlamaya gayret ettim. Bu çabada bana iyi kalpli dostlarım, bilhassa da bu davadaki görüşü benimkiyle tamamen örtüşen Massachusetts Kölelik Karşıtı Derneği'nin eski Genel Temsilcisi Bay John A. Collins yardımcı oldu. Bay DOUGLASS ilk başta hiç cesaret edemedi; içten bir mahcubiyetle böylesine büyük bir görevi yerine getirmeye münasip olmadığına dair kanaatini dile getirdi. İzlenecek olan tamamen ayak basılmamış bir yoldu. İçten bir şekilde faydadan çok zararı olacağından endişe ediyordu. Etraflıca

4 T.S.N.: Körfez Eyaleti (*Bay State* veya *Old Bay State*): ABD'nin kuzeydoğu kıyısında yer alan Massachusetts eyaletinin diğer adı.

5 T.S.N.: Mason-Dixon hattı: ABD'de Maryland ve Pennsylvania arasında çizilen ilk sınır. Amerikan İç Savaşı (1861-1865) öncesindeki dönemde köleliği savunan eyaletlerle, köleliğe karşı çıkan eyaletleri ayıran bir hat olarak kabul ediliyordu.

düşünüp taşındıktan sonra bir deneme yapmaya razı oldu. O dönemden beri de hem Amerikan hem de Massachusetts Kölelik Karşıtı Derneği'nin bünyesinde hatip olarak görev yapıyor. Çalışmaları fazlasıyla verimli oldu ve önyargılarla mücadele etme, yandaş kazanma ve kamu vicdanına dokunma konusundaki başarısı, parlak kariyerinin başlangıcındaki en iyimser beklentilerin bile çok ötesine geçti. Nazik ve mütevazı olduğu kadar mert biri. Bir hatip olarak, insanları duygulandırma becerisi, nüktedanlık, teşbih, muhakeme gücü ve akıcı konuşmasıyla sıvrılıyor. Akıllı ile gönlü bir ki bu da zihinleri aydınlatmak ve başkalarının gönüllerini fethetmek için elzemdir. Zorluklarla baş edecek gücü olsun! İster yurt içinde ister yurt dışında, kanayan insanlık davasında daha fazla hizmet edebilmesi için "Tanrının inayetinde ve bilgisinde büyüsün"⁶!

Köle halkının şu anda kamuoyu önündeki en etkili savunucularından birinin, FREDERICK DOUGLASS'ın şahsında kaçak bir köle olması ve Amerika Birleşik Devletleri'nin özgür siyah nüfusunun, etkileyici çağrılarını Atlantik'in her iki yakasındaki kalabalıklardan büyük alkış alan CHARLES LENOX REMOND⁷ şahsında, kendilerinden biri tarafından başarıyla temsil edilmesi kesinlikle dikkate şayan bir durumdur. Siyah ırkına çamur atanlar, rezillikleri ve bağınazlıklarından dolayı kendilerini hakir görsünler ve bundan böyle, insan mükemmeliyetinin en yüksek noktasına ulaş-

6 T.S.N.: Yeni Ahit'te İsa Mesih'in 12 Havarisinden biri olan Petrus'a atfedilen mektupların ikincisindeki bir bölüme yapılan gönderme: "Ancak Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in inayetinde ve bilgisinde büyüyün."

7 T.S.N.: Charles Lenox Remond (1810 - 1873) Massachusetts'te yaşayan Amerikalı hatip, aktivist ve kölelik karşıtıydı.

mak için zamandan ve fırsattan başka hiçbir şeye ihtiyaç duymayanların doğal olarak aşağı olduklarından bahsetmeyi bıraksınlar.

Dünya nüfusunun başka bir bölümünün, köleliğin yokluklarına, acılarına ve dehşetlerine, Afrika kökenli kölelerden daha fazla alçaltılmadan katlanıp katlanamayacağı tarafsızca sorgulanabilir belki. Bu insanların zekâlarını köreltme, zihinlerini karartmak, ahlaki doğalarını yozlaştırmak, insanlıkla ilişkilerinin tüm izlerini yok etmek için yapılmadık hiçbir şey kalmadı ama yine de asırlardır altında inledikleri en korkunç esaretin muazzam yükünü ne mükemmel bir şekilde taşıyorlar! Köleliğin beyaz adam üzerindeki etkisini, yani böyle bir durumda siyah kardeşinden daha üstün hiçbir dayanma gücünün olmadığını göstermek amacıyla, evrensel özgürleşmenin en güzide savunucusu ve zayıf düşmüş olsa da fethedilmemiş İrlanda'nın en güçlü destekçisi DANIEL O'CONNELL, 31 Mart 1845'te Dublin'deki Uzlaştırma Salonunda, *Loyal National Repeal Association*'a⁸ hitaben yaptığı konuşmada şöyle demişti: “Hangi aldatıcı terimin altına gizlenirse gizlensin kölelik yine de iğrençtir. *İnsanın her soylu yetisini vahşileştirmeye yönelik doğal, kaçınılmaz bir temayülü vardır.* Bir deniz kazasından sonra Afrika kıyılarına sürüklenip üç yıl esaret altında tutulan Amerikalı bir denizci bu sürenin sonunda yabanileşmiş ve aptallaşmış halde bulundu. Tüm muhakeme gücünü kaybettiği ve ana dilini unuttuğu için, Arapça ile İngilizce arasında kimsenin

8 T.S.N.: Daniel O'Connell tarafından 1830'da Büyük Britanya ve İrlanda arasında 1800 tarihli Birlik Yasası'nın yürürlükten kaldırılması için kampanya yürütmek üzere kurulan bir İrlanda kitlesel siyasi hareketi.

anlayamayacağı ve kendisinin bile telaffuz etmekte zorlandığı yabancı saçma bir dille konuşabiliyordu. YEREL KURUMLARIN⁹ insanlaştırıcı etkisi de buraya kadarmış!” Bunun olağanüstü bir zihinsel bozulma vakası olduğunu kabul edersek, en azından beyaz kölenin insanlık ölçeğinde siyah köle kadar alçaltılabileceğini kanıtlar.

Bay DOUGLASS, kendi Yaşam Öyküsü’nü, bu iş için başka birini tutmaktansa çok doğru bir şekilde kendi tarzında ve yeteneği elverdiği ölçüde yazmayı tercih etmiştir. Dolaşısıyla baştan sona kendi eseridir. Bir köle olarak yürütmek zorunda olduğu kariyerin ne kadar uzun ve karanlık olduğu ve demir zincirlerini kırdığından beri zihnini geliştirme fırsatının ne kadar az olduğu düşünülürse, kanımca aklıyla ve yüreğiyle yazdıkları takdire şayandır. Bu Yaşam Öyküsü’nü gözleri dolmadan, yüreği kabarmadan, müteessir olmadan, köleliğe ve onun tüm yardakçılara karşı tarifsiz bir tiksinti duymadan ve bu iğrenç sistemi derhal yıkma kararlılığıyla harekete geçmeden, her zaman mazlumun yanında olan ve eli kurtaramayacak kadar kısa olmayan¹⁰ adil Rabbin kudretindeki bu ülkenin kaderi için içi titremeden okuyabilenlerin yürekleri taşlaşmış olmalıdır. Bu kişiler “köleler ile insanların ruhları” arasında birer tacir olabilecek niteliktedir. Tüm ifadelerin esasen doğru olduğundan, hiçbir şeyin kötü niyetle yazılmadığından, mübalağaya kaçılmadığından, hiçbirinin hayal ürünü olmadığından ve olduğu haliyle köleli-

9 T.S.N.: *Domestic institution*: Amerika Birleşik Devletleri veya herhangi bir eyalet veya bölge yasalarına göre oluşturulmuş veya var olan bir kurum.

10 T.S.N.: İncil’den alıntı. “Bakın, Rab’bin eli kurtaramayacak kadar kısa, kulağı duyamayacak kadar sağır değildir.

ğ e dair tek bir unsurun bile bırakın büyütülmeyi gerçeklerin gerisinde kaldığından eminim. FREDERICK DOUGLASS'ın bir köle olarak yaşadıkları ona mahsus değildi; onun kaderi bilhassa zor değildi; hatta onun durumu, Maryland'deki kölelere yapılan muamelenin çok insafli bir örneği olarak da görülebilir zira Georgia, Alabama veya Louisiana'dakilere göre o eyalette daha iyi beslendikleri ve o kadar zalimce muamele görmedikleri kabul edilir. Birçoğu kıyaslanamayacak şekilde çok daha fazla acı çekmektedir ve çiftliklerde onun kadar acı çekmeyenlerin sayısı parmakla sayılacak kadar azdır. Buna rağmen durumu ne kadar da içler acı sıymış! Kendisine ne feci cezalar verilmiş! Ne akıllara ziyan şiddetler uygulanmış zihnine! Sahip olduğu tüm o mükemmel yetilere ve ulvi amaçlara rağmen, İsa Mesih ile aynı düşünceye sahip olduklarını iddia edenler tarafından bile nasıl da bir hayvan muamelesi görmüş! Mütemadiyen ne korkunç yükümlülüklerle maruz bırakılmış! En zor zamanlarında bile dostça bir öğüt ve yardımdan ne kadar da mahrummuş! Karanlıkta son umut ışığını örtüp geleceği korku ve kasvetle dolduran kederi ne kadar da ağırmış! Özgürlük arayışında ne hasretler yüreğini ele geçirmiş; düşünme yetisi ve zekâsı geliştikçe bedbahtlığı nasıl da artmış! Tüm bunlar mutlu bir kölenin soyu tükenmiş bir adam olduğunu kanıtıyor. Onu zorla çalıştıranların kırbaçı altında, uzuvlarında zincirlerle kim bilir neler geçti aklından, ne düşündü, neler hissetti! Bu korkunç kaderinden kaçma çabalarında kim bilir ne tehlikelerle karşılaştı! Acımasız hasımlarla dolu bir ülkenin ortasında hangi uyarı işaretleri onu kurtuluşa götürdü ve korudu!

Bu Yaşam Öyküsü, birçok etkileyici olay, muazzam bir

anlatı gücü ve kabiliyetle yazılmış pek çok bölüm içeriyor. Lakin bence içlerinde en heyecan verici olanı, DOUGLASS'ın Chesapeake Körfezi kıyılarında durup kendi kendine konuşurken, rüzgârın önüne kattığı beyaz kanatlı gemilerin uçarak uzaklaşmasını izlediği ve onlara sanki özgürlük ruhuyla canlanmışlar gibi tevcih-i kalam edip, kaderi ve günün birinde özgür bir adam olma şansına dair hissettiklerini aktardığı o andır. Bu bölümü okuyup da dokunaklılığı ve yüceliği karşısında duyarsız kalabilecek kimse var mıdır? Tüm suçların en kötüsüne, yani bir insanın başka bir insanın malı haline getirilmesine karşı, itiraz, yakarış, sitem biçiminde dile getirilebilecek ve de getirilmesi gereken her şey, tüm düşünce ve duyguları içeren bir İskenderiye kitaplığı sıkıştırılmış sanki bu bölüme. Ah, ne kadar lanetli bir sistemdir ki bu, insanın ilahi zihnini tutsak eder, ilahi suretini bozar, yaradılışlarında izzet ve şeref tacı giydirilmiş olanları dört ayaklı hayvanlar seviyesine indirir ve insan etinden taciri Tanrı'dan üstün tutar! Böyle bir sistemin var olmasına neden bir saat daha izin verilsin? Bu şerden, mütemadi şerden başka bir şey değil de nedir? Varlığı, Birleşik Devletler halkı arasında Tanrı korkusunun olmaması, insana saygı olmaması dışında ne anlama gelir? Dilerim Tanrı, bu sistemin ebediyen yıkılmasını hızlandırır!

Pek çok kişi köleliğin mahiyetinden o kadar bihaber ki, kurbanlarına her gün uygulanan zulümler hakkında ne zaman bir şeyler okusalar veya dinleseler inanmamakta ısrar ediyorlar. Kölelerin mülk olarak tutulduklarını inkâr etmiyorlar lakin bu korkunç gerçek, zihinlerinde adaletsizlik ve zorbalığa veya vahşi barbarlığa maruz bırakılmak hakkında hiçbir fikir uyandırmıyor gibi görünüyor. Onlara insanların

nasıl acımasızca kırbaçlandığından, sakat bırakıldığından ve dağlandığından, pislik ve kan içindeki sahnelerden, tüm ışığın ve bilginin yasaklanmasından bahsettiğinizde, sanki bunlar muazzam mübalağalarmış, toptan yanlış beyanlar-
mış, güneyli çiftçilerin karakterlerine yönelik iğrenç iftiralar-
mış gibi içeriyorlar! Sanki tüm bu korkunç kepezelikler köleliğin doğal neticeleri değilmiş gibi! Sanki bir insanı bir eşyaya indirgemek, onu şiddetle kırbaçlamak ya da onu gerekli yiyecek ve giyecekten yoksun bırakmaktan daha az gaddarcaymış gibi! Köleleri dizginlemek ve onlara acımasızca zulmedenlere koruma sağlamak için sanki kırbaçlar, zincirler, parmak vidaları, palalar, tazılar, kâhyalar, devriyeler lüzumlu değilmiş gibi! Sanki evlilik kurumu kaldırıldığında, nikâhsız beraberlikler, zina ve ensest ille de çok artmayacakmış gibi! İnsanlığın tüm hakları yok edildiğinde, mağduru istismarcının gazabından korumak için herhangi bir engel kalacakmış gibi! Yaşam ve özgürlük üzerinde mutlak bir güç kurulduğunda, bu yıkıcı bir hâkimiyetle kullanılmayacakmış gibi! Toplum bu yapıya şüpheyle bakanlarla dolu. Bazı durumlarda, şüphecilikleri, konu üzerinde derin derin kafa yorma isteğinden kaynaklanıyor ama genel olarak, aydınlanmaya karşı bir nefret, kölelik sistemini düşmanlarının saldırılarından koruma arzusu, ister esaret altında ister özgür olsun, siyah ırkı hakir görmenin göstergesidir. Böyle kişiler, bu gerçek Yaşam Öyküsü'nde köle sahiplerinin zulmüne dair şok edici hikâyeleri itibarsızlaştırmaya çalışacaklardır ama çabaları nafi olacaktır. Bay DOUGLASS, doğum yerini, hem bedeni ile ruhu üzerinde mülkiyet hakkı iddiasında bulunanların hem de kendilerine karşı işlendiğini iddia ettiği suçları işleyenlerin isimlerini açıkça ifşa

etmiştir. Dolayısıyla, ifadeleri doğru değilse aksi kolaylıkla ispat edilebilir.

Bay Douglass Yaşam Öyküsü'nde iki canice gaddarlık örneğine yer veriyor. Bunlardan birinde, bir çiftçi, balık tutarken istemeden kendi bölgesine giren komşu çiftliğe ait bir köleyi kasten vuruyor; diğerinde ise bir kâhya, kanlı kırbaçtan kaçmak için su akıntısına giren bir kölenin beynini patlatıyor. Bay DOUGLASS, bu örneklerin hiçbirinde yasal tutuklama veya adli soruşturma yoluyla bir işlem yapılmadığını belirtiyor. 17 Mart 1845 tarihli *Baltimore American*'da, aynı cezasızlıkla işlenen benzer bir vahşet vakası şöyle anlatılıyor: “*Bir Köleyi Vurmak*. - Maryland eyaletindeki Charles kasabasından bu şehirde yaşayan bir beyefendiye gelen bir mektuptan öğrendiğimize göre, General Matthews'un yeğeni olan ve babasının Washington'da bir ofisi olduğuna inanılan Matthews adındaki bir genç, babasının çiftliğindeki kölelerden birini vurarak öldürmüştür. Mektupta, çiftliğin sorumluluğunun genç Matthews'a bırakıldığı; bir uşağın verdiği emre itaatsizlik ettiği, eve geçip *bir silah aldığı ve geri dönüp uşağı vurduğu* söyleniyor. Mektup, ‘Hemen babasının evine kaçan Matthews hâlâ rahatsız edilmeden orada kalmaktadır.’ diye devam ediyor.” Asla unutulmamalıdır ki hiçbir köle sahibi ya da kâhya, bir köleye uygulanan bir şiddetten dolayı, bu eylem ne kadar kötü bir eylem olursa olsun, ister köle isterse özgür siyahların tanıklığı üzerine suçlu bulunamaz. Kölelik kanununa göre, sanki gerçekten de hayvan olarak yaratılmışlar gibi, beyaz bir adama karşı tanıklık etmeye ehil olmadıklarına hükmedilir. Dolayısıyla, hangi biçimde olursa olsun, köle nüfusu için gerçekte hiçbir yasal koruma yoktur ve onlara cezasız kalarak her türlü zu-

lüm uygulanabilir. İnsan zihninin bundan daha korkunç bir toplum durumunu tasavvur etmesi mümkün müdür?

Din adamı olmanın güneyle efendilerin davranışları üzerindeki etkisi, aşağıdaki Yaşam Öyküsü'nde canlı bir şekilde resmedilerek zarardan başka bir şey getirmediği çarpıcı bir şekilde gösterilmektedir. Doğası gereği bu durumun etkileri son derecede kötücüdür. Bay DOUGLASS'ın bu konudaki ifadesi, dürüstlükleri şüphe götürmeyen pek çok tanık tarafından desteklenmektedir. "Bir köle sahibinin Hristiyan bir din adamı olması düpedüz sahtekârlıktır. O birinci dereceden bir mücrimdir. O bir insan taciridir. Terazinin diğer kefesine ne koyduğunuzun hiçbir önemi yoktur."

Okurlara soruyorum! İnsan hırsızlarıyla aynı duygu ve düşünceleri mi paylaşıyorsunuz, yoksa onların haksızlığa uğrattığı kurbanlarının tarafında mısınız? Şayet insan hırsızlarının tarafındaysanız, o zaman Tanrı'nın ve insanoğlunun düşmanısınızdır. Şayet mazlumların yanındaysanız, onlar adına ne yapmaya ya da nelere meydan okumaya hazırsınız? Her bir boyunduruğu kırma çabanızda inançlı olun, ihtiyatı elden bırakmayın, yorulmak nedir bilmeden çalışın ve tüm ezilenleri özgür bırakın. Ne olursa olsun, her ne pahasına olursa olsun gelin, rüzgâra karşı açtığınız pankartların üzerine dini ve siyasi ilkeniz olarak şunları yazın, "KÖLELİĞE TAVİZ YOK! KÖLE SAHİPLERİYLE BİRLİK YOK!"

Wm. Lloyd Garnizon
1 Mayıs 1845, Boston